

သက်တမ်း
ပျော်

အယ်ဒီတာအဖွဲ့မှ ရွေးချယ်ထားသော အသစ်စက်စက်
လက်ရွေးစင် ဟာသလုံးချင်းဝတ္ထု အမှတ် (၁)

ပဉ္စမိဒရင်း

ကျွန်တော်ချစ်ခြင်းဆစ်ပင်

သေချာရဲ့ လား
မသေချာပါဘူး
အရာရာတိုင်းကတော့
သေချာပါတယ်
အချစ်လေ
ဟောဒီ ...
ဥယျာဉ်တော်ကြီးထဲမှာ
ဖြစ်ထွန်းပေါက်ရောက်နေတယ်
သေချာသမှ သိပ်သေချာ
အချစ်သစ်ပင် တစ်ပင်ထဲရယ်။ ။

အခန်း(၁)

အခန်းပြတင်းတံခါးကို အသံတွေက တရပ်စပ်ကို တိုးဝင်နေသည် ။
ပြတင်းတံခါးပိတ်ထားတာဆိုတော့ အသံတွေက လုံလုံလောက်လောက်
ဝင်လာလို့ မရဘူး။ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ က ရပ်ကွက်ထဲလှည့် အလှူခံ

တဲ့ ဆွမ်းပတ်အသင်းက အလှူခံတာလားလို့ ။ ဆိုက်ကားပေါ်မှာ လော်စ ဝီကာတင်ပြီး အရပ်ထဲလှည့်နေကျမို့လို့ ပါ။

ပြတင်းတံခါးကို ဖွင့်လိုက်တယ်။ ကျွန်တော့်ခြံတံခါးဝမှာ တွေ့လိုက် ရတယ်၊ အလှူခံတော့မဟုတ်ပါ။ ထိရောင်းတဲ့ စက်ဘီးပါ၊ ဘာ ...။
ဪ "ကိုကြီးကျော်" သန်းသိန်းထိတဲ့ ။ ပြတင်းပေါက်က လူရိပ်ကို မြင် လို့ ထင်တယ်။ ကက်ဆက်ကို ပိတ်မလို့ လုပ်နေတယ်။

"ကျောင်းဝတ်စုံ ဆင်မြန်းပြီးတော့

ဆွဲခြင်းလေးကို သူဆွဲတယ်

သိပ်လှတယ် ဆရာမရယ် ..."

ဒါ...တုံတေးစိုးအောင် သီချင်း၊ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်အတွက် တစ်စိ တ်တစ်ပိုင်း သက်ဆိုင်နေတာမို့၊

"ဟေ့လူ ... ကက်ဆက်ကို မပိတ်နဲ့ ဆက်ဖွင့်ထားဗျာ"

ထိရောင်းသူခမျာ ကျွန်တော့်အသံကြောင့် ရုတ်တရက်လန့်သွားရင်း က ကျွန်တော့်ကို သူကလည်း ပြန်ပြောရဲ့ ။

"ဖွင့်လို့ မရဘူး ဆရာသမားရေ၊ အဲဒီနေရာ သီချင်းတစ်ဝက်လောက် ရောက်ရင် အခွေက သိပ်မကောင်းဘူး"

ကျွန်တော့်ခမျာ ကိုယ့်နဖူးကိုယ် လက်နဲ့ ရိုက်မိမလိုတောင် ဖြစ်သွား ပါတယ်။

"ဆရာသမားရေ ဈေးဦးပေါက် သိန်းသုံးရာထိ အားပေးပါဦးဗျာ"

ထီသမားက ခြံရှေ့ကနေ ထီစာအုပ်တွေကိုကိုင်ရင်း အော်ပြောလိုက် တယ်။ ကျွန်တော် အိမ်ပေါ်ကနေ ခြံထဲရောက်တော့ ထီသမားက သူ့လ

က်ထဲမှာ ထိစာအုပ်တွေ ကိုင်ထားရင်းက ...

"ဒီမှာ ကိုးနဲ့ စ ကိုးနဲ့ ဆုံးတဲ့ ထိ၊ သိပ်ရှားတယ် ဆရာသမား ကံစပ်ပြီ ထင်တယ်၊ ထိုးစမ်းပါ၊ ကံကြမ္မာဆိုတာ မြင်နိုင်တဲ့ အရာ မဟုတ်ဘူး၊ ကံ ကို ပစ်ပြီး ယုံလိုက်"

စကားတွေက တရစပ်ပြောနေတဲ့ ထီရောင်းသူမျက်နှာကို ကျွန်တော် သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်တယ်။ သွားက ကွမ်းချေးတွေတက်လို့ ။ မျက်နှာကလည်း အဆီပြန်၊ အင်္ကျီ ပုဆိုးတွေကလည်း ကြေလို့ နေပါတယ် ။

"ခင်ဗျားရဲ့ ထီတော့ ကျွန်တော် ထိုးချင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့် မိတ်ဆွေ လူပျိုကြီး ဦးလေးစိန်သန်းက ပြောဖူးတယ်။ ထီထိုးတယ်ဆိုတာ ကံနဲ့ ပတ်သက်တာမို့လို့ သိပ်အရေးကြီးတယ်တဲ့ ။ ထီပေါက်ဖို့ ဆိုရင်ခံကလည်း ရှိရမယ်တဲ့ ။ အထူးသဖြင့် ကိုယ် ထီသွားထိုးတဲ့ အခါ ကိုယ့်ရုပ်ရည်က ထီပေါက်ကိန်းရှိတဲ့ ရုပ်ရည်သွင်ပြင်မျိုးလား မှန်ထဲမှာ သေသေချာချာ ကြည့်တဲ့ ။ ကိုယ့်ရုပ်ရည်က မျက်နှာ အဆီပြန် မထိုးနဲ့တဲ့ ။ ထီရောင်းသူကိုလည်း ကြည့်တဲ့ ။ သူ့ရုပ်ရည်က ဘယ်လိုအနေအထားရှိလဲ တဲ့ ။ သပ်ရပ်ရဲ့ လား၊ သူကတော့ ကိုယ်ထီပေါက်ဖို့ သူ့အင်္ဂါဇွန်က ပံ့ပိုးပေးနိုင်လားတဲ့ ။ အခု ခင်ဗျားပုံကြည့်ရတာ မျက်နှာက အဆီပြန်၊ ဝတ်တာက အင်္ကျီ ပုဆိုးက ကြေ၊ နောက်ဆုံးဂဏန်းနှစ်လုံးတောင် တူနိုင်မယ် မထင်ဘူး"

"ဟေ့လူ ... ခင်ဗျား ဘာစကားပြောတာလဲ၊ မထိုးချင်နေ၊ ဒါကျုပ်ကို ခင်ဗျား စော်ကားတာ၊ ကျုပ်ရုပ်ရည်ကို ခင်ဗျား ဘာမှ ဝေဖန်စရာမလိုဘူး။ ကျုပ်မိန်းမက ကျုပ်ဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ရှိသမျှ ယောက်ျားတွေထဲမှာ အချောဆုံးတဲ့ ။ ခင်ဗျားက ဒါ ကျုပ်ကို သက်သက်စော်ကားတာ"

"သေချာတာပေါ့ဗျာ။ ခင်ဗျားမိန်းမက ယောက်ျားဆိုလို့ သူ့အဖေနဲ့ ခင်ဗျားကိုပဲ မြင်ဖူးလို့ ဖြစ်လိမ့်မယ်"

"ဟေ့လူ ... ခင်ဗျား၊ ကျုပ်ယောက္ခမကို မထိနဲ့ ၊ ဒါ သူ အရင်းစိုက် ပေးထားတဲ့ စက်ဘီးဗျ"

ခြံဝမှာ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် အချေအတင် စကားများ နေတာ ကို လမ်းထဲက လူတွေက ရန်ဖြစ်နေတာမှတ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ နား ရောက်လာကြပါတယ်။

"ဟေ့ကောင် ကျော်မင်းထွတ် ..."

အသံပြကြီးနဲ့ အိမ်ထဲကနေ မြတ်ကြီးတစ်ယောက် ခြံကို ပြေးထွက် လာပါတယ်။

"ဘာဖြစ်တာလဲကွာ၊ ငါခဏမှေးနေတုန်း အသံတွေကြားရလို့ ။ ပထမတော့ ကက်ဆက်ဇာတ်လမ်း ခေါင်းရင်းအိမ်က ဖွင့်နေတာမှတ်လို့ ထင်နေတာ။ နောက်မှ မင်း အသံပြကြီး ကြားရတာ"

ကျွန်တော်က ဖြစ်သမျှကို ပြောမလို့ လုပ်နေတုန်း ထီရောင်းသူက

"ကျုပ်တစ်သက်မှာ ထီရောင်းရင်း ရုပ်ရည်ကို ဝေဖန်တာ ခင်ဗျား ပထမဆုံးပဲ"

အဲဒီနောက်တော့ အဖြစ်အပျက်အစုံကို ကျွန်တော်က မြတ်ကြီးကို ပြောပြမိပါတယ်။ မြတ်ကြီးက ...

"ကျော်မင်းထွတ်ရာ မင်းကွာ ဘာလို့ ဒီလို ရန်ဖြစ်ရတာလဲ"

"ရန်ဖြစ်တာ မဟုတ်ဘူး ကွ၊ ဆရာမလေးဆိုတဲ့ သီချင်းကြားရလို့ အဲဒီသီချင်းဟာ မထင်မှတ်ဘဲ ငါ့ဘဝထဲမှာ ကိန်းအောင်းနေတယ်လေကွာ"

။ အချစ်ဆိုတာ ငါ့နှလုံးသားကို ဘယ်လိုမှ ဝင်ရောက်လို့ မရဘူးလို့ ငါ့ကို ယ်ငါ သန္နိဋ္ဌာန် ချနေချိန်မှာ မထင်မှတ်ဘဲ သူရောက် လာပြီး ငါ့အသည်း ကို ခါသွားတယ်လေ။ မင်းစဉ်းစားကြည့်၊ ငါ မချစ်ရဘူးလားကွာ၊ ငါ့ဦး နောက်ထဲမှာ ဆရာမလေးဟာ စွဲနေတယ်လေ၊ ငါ မေ့ပျောက်လို့ မရဘူး လေ။ ဒါအချစ်ပါကွာ၊ အချစ်ဆိုတာ ငရုတ်သီးလိုပဲ စပ်ပူစပ်လောင်နဲ့ ငါ အချစ်ဆိုတဲ့ ငရုတ်သီး စားမိပါတယ်ကွာ၊ ဆရာမလေးက ငါ့ရဲ့ အစပ်ကို ပြေစေမဲ့ ထန်းလျက်ခဲလေးပေါ့၊ ဒီအချို့လေးကို ငါစွဲမိတာ အပြစ်လား ဟင်"

"ခေါ ... ခေါ ... ခွီး"

ကျွန်တော့်စကားစကို ဖြတ်ပြီး မြတ်ကြီးကို ကြည့်မိတယ်။ ကျွန် တော့်အာရုံတွေ ဘယ်လိုဝင်စားသလဲ မသိ။ မြတ်ကြီးက ကျွန်တော့်စ ကား နားထောင်ရင်း သူ့ကို သီချင်းဆိုသိပ်လေသလား ထင်လေသလား မသိ။ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်ကို အိပ်ပျော်ရင်း ဟောက်တောင် ဟောက်လို့ နေပါတယ်။

နှမြောလိုက်တာ ဆရာမလေးရယ်။ ကျွန်တော်လေ ပြန်ရကြေးဆို ဆရာမလေးကို သိခဲ့ မြင်ခဲ့ရတဲ့ အတိတ်ကို ဝယ်ချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့် ရဲ့ ဖုန်းဆိုးဥယျာဉ်မြေမှာ ဆရာမလေးဟာ အချစ်သစ်ပင်တစ်ပင် ဖြစ်ဖို့ သစ်စေ့လေး တစ်စေ့အဖြစ် ရောက်လာခဲ့လို့ ပါ။

ပြောကြစတမ်းဆို အတိတ်ဆိုတာ တွေးကြည့်လေ ကြည်နူးဖို့ ကော င်းလေပါပဲ။ သဘောတူကြပါတယ် နော်။

ကျေးဇူးအခါခါတင်ပါရဲ့
သမ္မာဒေဝ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်များ ခင်ဗျား။
ဘယ်ပုံဘယ်နည်းကြောင့်
အချစ်ရှိရာသို့
စေလွှတ်လိုက်ရပါသနည်း။ ။

အခန်း (၂)

"ကျော်မင်းထွတ် ငါ့ရဲ့ မင်္ဂလာဆွမ်းကျွေးကို လာဖြစ်အောင် လာကွာ
။ လက်ဖွဲ့တွေ ဘာတွေ မလိုဘူး။ မင်းလည်း ငါ့လို စွံအောင် ကြိုးစားပေါ့
ကွာ"

လက်ထဲမှာ ဖိတ်စာတွေ တစ်ထပ်ကြီးကိုင်ထားတဲ့ သန်းထွန်းရော
က်လာတာပါ။ ဘယ်လိုမှ မမျှော်လင့်ပါဘူး။ အိပ်မက်၊မက်နေတယ်လို့ ပဲ
ထင်နေတာ။ သူ့ရုပ်ရည်က အသားမည်းမည်း အရပ်ပုပု။ တက္ကသိုလ်မှာ
လည်း သူ့ ကြိုက်သူမရှိ၊ ဘယ်ပုံဘယ်နည်းနှင့် များ မိန်းမရအောင် လုပ်
သလဲ မသိ။ ကျွန်တော်က မမေးရဘဲ သန်းထွန်းက ဖြေပါတယ်။ သူယူ
လိုက်တဲ့ မိန်းမက အသားဖြူဖြူ၊ ရုပ်ရည်က မြန်မာဆန်ဆန်။ ဘွဲ့ကလ

ညင်း ရပြီးသား။ သူ့မိဘတွေနဲ့ မိန်းကလေးဘက်က ရပ်ဆွေရပ်မျိုးတွေ
တဲ့ ။ သူယူမဲ့ မိန်းမက ဗေဒင် ဝါသနာ ပါတော့ ဗေဒင်က
ဒီနှစ်ယောက်ျားမယူရင် သိုက်က ပြန်ခေါ်နိုင်တယ်။ ကိုယ့်လောက် ရုပ်ရ
ည်ရူပကာ မလှတဲ့ လူကို ရှာယူရမယ်တဲ့ ။ ဒါမှ သိုက်ဆက်တွေက သ
ဘောကျမှာ တဲ့ ။ ယူမဲ့သူကလည်း ကိုယ့်အသိအကျွမ်း ထဲက ဖြစ်ရမယ်
တဲ့ ။ ဒီလိုနဲ့ နှစ်ဖက်မိဘတွေက ကြည့်စီစဉ်ရတော့တာပါပဲ။
သွားဖြပြီးပြီးရင်း သန်းထွန်းက ပြောပါသေးတယ်။ သိုက်ဆက်တွေကို
ကျေးဇူးဆပ်တဲ့ အနေနဲ့ အလှူအတန်း လုပ်ဦးမယ်။ နတ်ကန္တား ပေးဦးမ
ယ်တဲ့ ။ သန်းထွန်းခမျာ ကံကောင်းပုံ။ နှစ်ဖက်မိဘတွေက ကျွန်တော့်လ
မ်းရဲ့ နောက်လမ်းမှာ အိမ်ဝယ် ပေးပါသေးတယ်။ ကံများ နော် သူ့ကျ
တော့ မျက်နှာလိုက်၊လိုက်တာ။

သန်းထွန်းရဲ့ မင်္ဂလာဆွမ်းကျွေးနေ့က ရာသီဥတုက အတော့်ကို ကြ
ည်လင်လို့ နေပါတယ်။ ကောင်းကင်မှာ မိုးသားတွေ ကင်းစင်လို့ ။ မီးက
လည်း မပျက်ပါ။ ကျွန်တော်နဲ့ မြတ်ကြီးတို့ နှစ်ယောက် သန်းထွန်းတို့ အိ
မ်ရှိရာ ရောက်သွားတော့ အိမ်ထဲမှာ မျက်နှာတွေ မိတ်ကပ်တွေ လူးထား
တဲ့ သန်းထွန်းနဲ့ သူနဲ့ ဘယ်လိုမှ လိုက်ဖက်မညီတဲ့ သူ့ဇနီးလောင်းက ထွ
က်ပြီး ကြိုဆိုပါတယ်။

"လာကြကွာ။ ဧည့်သည် က ရွေးဖိတ်တာဆိုတော့ နည်းတယ်"

တစ်ထပ်တိုက် အိမ်ကလေးထဲမှာ ရှိတဲ့ စားပွဲဝိုင်းတစ်ခုမှာ ကျွန်
တော်နဲ့ မြတ်ကြီး ဝင်ထိုင်လိုက်ပါတယ်။ ငါးသလောက်ပေါင်း၊ ကြက်
သားဟင်း၊ ဝက်သားဟင်း၊ ငါးပိကြော်၊ သရက်ချဉ်သုပ်၊ သခွားသီး တို့ စ
ရာနဲ့ မယ်ဇလီရွက်ဟင်းချိုတို့ ဟာ အလှူရဲ့ ပုံသေနည်း ဖြစ်လို့ နေပါပြီ။

"မြနှင်းဆီ လာလေ ဒေါ်ဒေါ်တို့ ကော မပါဘူးလား"

သန်းထွန်းရဲ့ ဇနီး အသစ်စက်စက်ကလေးက အိမ်ထဲကို ဝင်လာသူကို နှုတ်ဆက်လိုက်တဲ့ စကားပါ။ လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ကျွန်တော့်လက်ထဲမှာ ကိုင်ထားတဲ့ ဟင်းချိုဇွန်းတောင် လွတ်ကျမတတ်ပါပဲ။ ရိုးရိုးယဉ်ယဉ် ဆံပင်ရှည်ရှည်နဲ့ မြန်မာဆန်ဆန် ဝတ်စားထားတဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ နှစ်နှစ်လောက်သာ ငယ်မယ် ထင်ရတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို တွေ့ရလို့ ပါ။

ထူးခြားချက်က သူ့မျက်နှာမှာ သနပ်ခါးနဲ့ ။

သန်းထွန်းမိန်းမက ကျွန်တော်တို့ နားမှာ ရှိတဲ့ စားပွဲဝိုင်းမှာ မြှောင်းဆီကို ထိုင်းခိုင်းလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ခမျာ မြှောင်းဆီကိုကြည့်ရင်း ရင်ထဲ ဘယ်လိုဖော်ပြရမှန်း မသိတဲ့ ခံစားမှုမျိုး ခံစားလာရပါတယ်။ သရက်ချဉ်သုပ် ပန်းကန်ကို ဇွန်းနဲ့ လှမ်းခပ်တာ ယောင်ယောင်မှားမှား ဆိုသလို မြတ်ကြီးရဲ့ ထမင်းပန်းကန်ထဲကို သရက်ချဉ်ဖတ်တွေ ပြုတ်ကျကုန်ပါတယ်။

"ဟေ့ကောင် လက်တုန်ခြေတုန်နဲ့ ဘာဖြစ်တာလဲ"

"အချစ် ... အချစ်လား မသိဘူးကွာ။ ငါ့ရင်တွေ ခုန်နေတယ်"

မြတ်ကြီးက ကျွန်တော့်စကားကြောင့် ကျွန်တော့်မျက်နှာကို အံ့အားတသင့် ကြည့်ရင်း ...

"ကျော်မင်းထွတ်၊ သိပ်မပေါ့နဲ့ ကွာ။ သန်းထွန်းနဲ့ ငါ့ကို အားနာပါဦး"

အဲဒီအချိန်မှာ သန်းထွန်းက ရောက် လာပြီး ကျွန်တော့်ဘေးနား ဝင်ထိုင်ရင်းက ...

"အားနာစရာမလိုပါဘူးကွာ၊ ညနေ ဟင်းမချက်နဲ့ ပြန်ရင် ငါ ကြွပ်ကြွပ်အိတ်နဲ့ ဟင်းတွေ ပါဆယ်ထည့်ပေးလိုက်မယ်။ မင်းတို့ ကို မပေးလည်း ဘေးအိမ်တွေပါ ဝေပေးရမှာ ပဲကွာ"

သန်းထွန်းစကားကို ကျွန်တော်တို့ အနီးအနားရှိတဲ့ သူဇနီးက -

"ကိုကလည်း ဘာတွေ လျှောက်ပြောနေတာလဲ၊ တော်ကြာ ကိုသူငယ်ချင်းတွေ ရှက်နေပါဦးမယ်"

မြတ်ကြီးခမျာ အတော်ရှက်သလား မသိ။ ကြက်သားတုံး တစ်တုံးကို ထပ်ယူပြီး ထမင်းတစ်လုတ် ကြက်သားတစ်တုံးနှုန်းနဲ့ အားပေးလို့ နေလျက်ပါ။

"ဪ မေ့လို့ ၊ မိတ်ဆက်ပေးဦးမယ်။ ကျော်မင်းထွတ် ဒါ မြန်းဆီလေ။ ဟိုဘက်ရပ်ကွက်မှာ နေတာ။ ဘွဲ့ရပြီး အိမ်မှာ မူကြိုကျောင်း ဖွင့်ထားတယ်။ ကလေးတို့ ရဲ့ ဆရာမပေါ့ကွာ"

"မြန်းဆီရေ ... ဒါငါ့သူငယ်ချင်း၊ ကျော်မင်းထွတ်ပဲ။ ငါနဲ့ ပြောမနာဆိုမနာတွေ။ ဒီကောင်က နိုင်ငံခြား သင်္ဘောလိုက်ပြီး ပြန်လာတာ မကြာသေးဘူး"

သန်းထွန်းကို ဘယ်လို ထိုင်ရှိခိုးချင်စိတ် ပေါက်သွားမှန်း မသိပါ။ ကျွန်တော်က မြန်းဆီကို ပြုံးပြတော့ မြန်းဆီကလည်း ပြန်ပြုံးပြပါတယ်။ ချစ်ဖို့ ကောင်းတဲ့ အပြုံးပါ။ အဲဒီအပြုံး ကျွန်တော့်အတွက် မြန်းဆီကို ချစ်ဖို့ မြစ်ဖျားခံလာတာပါပဲ။

"ဪ တစ်ဆက်တည်း သန်းထွန်း မေ့ကျန်သွားတာ ရှိသေးတယ်။ အဲဒါက ကျွန်တော်က လူပျိုဆိုတာ ပါပဲ။ ဟီး ... ဟီး"

ဘာရယ်မှန်းမသိ ကျွန်တော်က မြန်းဆီကို ပြောလိုက်တော့ သန်းထွန်းရော၊ သူဇနီးရော၊ မြန်းဆီကပါ ရယ်လို့ ။ မြတ်ကြီးက ကျွန်တော့်ကို လှမ်းကြည့်ရင်းက စားပွဲအောက်ကနေ သူ့ခြေထောက်နဲ့ လူမသိအောင် ကျွန်တော့်ခြေထောက်ကို လှမ်းကန်လိုက်တာ ညို့သကျည်း ထိ

လို့ အတော့်ကို နာသွားပါတယ်။

အဲဒီညက ကျွန်တော် အိမ်မက်,မက်ပါတယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာ ကျွန်တော်က နှင်းဆီဥယျာဉ်ကြီးထဲ ရောက်လို့ နေပါတယ်။ မြှင်းဆီက တောင်ကမူလေးတစ်ခုပေါ်မှာ ထိုင်ရင်း ကျွန်တော့်ကို ပြုံးကြည့်လို့ နေတယ်။ မြှင်းဆီရှိတဲ့ တောင်ကမူလေးဆီကို ပြေးတက်လာခဲ့တယ်။ မြှင်းဆီနား ရောက်ခါနီး မြှင်းဆီက ကျွန်တော့်လက်ကို လှမ်းဆွဲမယ်ထင်လို့ ကျွန်တော် လက်လှမ်းပေးလိုက်တယ်။ မြှင်းဆီက လက်ကမ်းတော့ မလိုလိုနဲ့ လှည့်အထွက် ကျွန်တော်က ရှေ့မှာ ရှိတဲ့ ခဲလုံးနဲ့ ခလုတ်တိုက်ပြီး တောင်ကမူပေါ်ကနေ တလိမ့်ခေါက်ကွေး လိမ့်ကျသွားပါတယ်။ မြှင်းဆီက ရပ်ရှင်၊ ဗီဒီယိုတွေထဲကလို အလန်တကြားပြေးလာပြီး လဲကျနေတဲ့ ကျွန်တော့်ကို ဆွဲထူရင်း သူမရင်ခွင်ထဲ ကျွန်တော့်ကို ထွေးပွေ့လိုက်ပါတယ်။ ချစ်သူရင်ခွင်ဟာ နှင်းဆီပန်းရနံ့တွေနဲ့ ထုံသင်းလို့ နေပါတယ်။ မြှင်းဆီကို ကျွန်တော်ကလည်း တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ပွေ့ဖက်လိုက်တယ်။ မြှင်းဆီက မရန်း။ ဖက်တယ်။ ဖက်တယ်။ ဖက်တယ်။ အေးလိုက်တာ။ ကျွန်တော် အိပ်မက်ကနေ လန့်နိုးသွားတယ်။ ကိုယ့်အဖြစ်ကိုယ် ကြည့်လိုက်တော့ ကျွန်တော်ဟာ ကျွန်တော့်ဘေးနားမှာ ရှိတဲ့ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကို တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ဆုပ်ကိုင်ထားလို့ ။ အိပ်မက်ကို နှမြောမိသွားပါတယ်။ ကျွန်တော် သိလိုက်တာကတော့ မြှင်းဆီကို စွဲလမ်းမိသွားတယ် ဆိုတာပါပဲ။

ကျေးဇူးတင်ကြကြေးဆို မြှင်းဆီနဲ့ တွေ့ဆုံ ဖန်တီးပေးခဲ့သော အကြောင်းတရားများကို ကျေးဇူးတင်မိ ပါတယ်။

မြှင်းဆီနဲ့ ချစ်သူတွေ ဖြစ်တော့မှ မြှင်းဆီကို ဒီအကြောင်းတွေ ပြောပြမယ်လို့ ၊ ဒီအခါ မြှင်းဆီက ရယ်နေမလား။ ဒါမှ မဟုတ် ပိုတတ်

ရန်ကောဆိုပြီး ချစ်စနိုးနဲ့ ကျွန်တော့်ဗိုက်ခေါက်ကို လိမ်ဆွဲရင်လည်း ကျွန်တော် ခံနိုင်ဖို့ အသင့်ပြင်ထားပါတယ်။

ဒီအကြောင်းကို မြတ်ကြီးကိုပြောတော့ မြတ်ကြီးကလည်း ပြောပါတယ်။

မင်းက ငပေါတဲ့ ။
